

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὁρμᾶς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλι νας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος, καὶ Θεὸν εὐφρανας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραΐσας τὴν καρδίαν σου, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατάλληλον τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν, ἔνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπης τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιστρόφῳ καρδία, μελέταις περούμενος, ἱεραῖς θεόπνευστε, καὶ ταῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος, πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμώντά σε, ἔσχες τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξεσι, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμπσαντα, οὗ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος διήλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τουτοῦ σώματος, μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Ὅσιως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς, τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος, ἀλλὰ πῦρ ἄϋλον, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καθαιρόμενος καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος, ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἄπονον ἀπέιληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμῶσιν αἰτούμενος, θείαν ἀγαλλίασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄσπιλε ἀμόλυντε, Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, Κόρη ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Δέσποινα, πῶς ὑμνήσω σε, τὸ Θεοῦ σκῆνωμα, ὁ μεμολυσμένος, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν, πῶς δὲ τὸ μέγεθος σοῦ τῶν θαυμασίων ἐξείποιμι, τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος, ὅπερ ἐπιχέεις μοι πάντοτε; Φρίττων οὖν προσπίπτω, καὶ κράζω σοὶ τό, Χαῖρε εὐλαβῶς, χαῖρε πιστῶν παραμύθιον, τῶν παρακαλούντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πάθος τὸ ἐκούσιον, τοῦ ἀπαθοῦς καθορῶσα, ἡ ἀγνὴ καὶ ἄμωμος, μητρικῶς ὠδύρετο, καὶ ἐκραύγαζεν, Ὡ φρικτὸν θέαμα! πῶς ὁ κτίσας πάντα, ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ὁ δόξης Κύριος, νῦν καὶ Βασιλεὺς προαιώνιος, ἀδίκως κατακέκριται, καὶ μετὰ κακούργων λελόγισται; Τὰ ὄρη καὶ νάπαι, σταλάξατέ μοι δάκρυον πικρόν, καὶ μονωθεῖσαν θρηνήσατε, τὴν τὸν Κτίστην τέξασαν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ἰωάννη τὸ πνεύμά σου.

Καὶ ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ Στιχολογία ὡς συνήθως, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα».

Τὴ τῶν παθῶν μὲ τρικυμία πάντοτε, περιδονούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, νὺν περικυκλούμενον, τὴ σὴ Πρεσβεία Ὅσιε, ἀπαθείας πρὸς ὄρμον, πρὸς σωτηρίας λιμένα τε, μάκαρ, Ἰωάννη κυβέρνησον.

Μετατεθεὶς τὴ προαιρέσει Ὅσιε, πρὸς οὐρανὸν ἀληθῶς, ἀγγελικῶς Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐβίωσας, νεκρώσας σου τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, δι' ἧς Θεοῦ οἰκητήριον, ὤφθης Ἰωάννη θεσπέσιε.

Ἐπακοὴν τὴν εὐπειθῆ κτησάμενος, καὶ τὴν ταπεινώσιν, ὥσπερ χρυσαῖς ταύτας, πτέρυγας ἐκέκτησο, δι' ὧν Πάτερ ἐπέτασας, κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐζήτησας, τὸν ἀπὸ τῆς ζάλης σὲ σώσαντα.

Θεοτοκίον

Ὁ συνυπάρχων τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ συναΐδιος, μονογενῆς Λόγος, ἐκ σοῦ πεφανέρωται, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, Θεοτόκε Μαρία, καὶ κόσμον ὅλον διέσωσεν, αἶνεσιν αὐτῷ ἀναπέμποντα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα μὲ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου, στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος μόνε φιλόνηρον πε».

Νηφαλεότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φανταζόμενος οὐδόλως φροντίσιν, ἐνεπάρης ὑλικάις, πτεροῖς δὲ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Τῆς ἡσυχίας ἐρασθεὶς, τοῦ φιλησύχου ποιμένος, Γρηγορίου, Ἰωάννη τρισμάκαρ, τὰς ἐν βίῳ ταραχάς, προθύμως καταλέλοιπας, καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις, θείας γαλήνης τετύχηκας.

Ἐν ἡσυχίᾳ λογισμῶν, καταστορέσας τὴν ζάλην, ἀταράχως σου τὸν βίον διήλθες, κυβερνώμενος σοφέ, τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος βεβιωκῶς ὁσίως, ὧ Ἰωάννη θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Ἡ πρὸς ἡμᾶς φωτιστική, τοῦ βασιλεύοντος πάντων, τῶν αἰῶνων ἀδιόδευτος πύλη, σὺ ἐδείχθης ἀληθῶς, δι' ἧς αὐτὸς διώδευσεν, ἐσφραγισμένην πάλιν, καταλιπὼν σε Πανάμωμε.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἐνθάπας πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, ἀσκήσεσι πολλαῖς, καὶ δεήσεσι Πάτερ, νεκρὸς τάφω κείμενος, ἀδιάλυτος ἔμεινας, ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον

Εὐφραίνεται Πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἐκάστην βοῶσα, καὶ πόθω τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε, σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καθορῶσα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ μου ἰσχυς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος, διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω, Τὴ δύναμι σου δόξα φιλόνηρον πε».

Ἐπομονῆς, πέτρα ἐδείχθης Μακάριε, ἐναντίοις, κύμασιν ἐκάστοτε, προσρησσομένη καὶ μηδαμῶς, τοῦ τῆς εὐσεβείας, σαλευομένη φρονήματος, διὸ σὲ ὁ Δεσπότης, ὧς ὑπέρτιμον λίθον, θησαυροῖς αἰωνίοις ἀπέθετο.

Σὲ ὁ Πατήρ, τῶν οἰκτιρμῶν προσελάβετο, ὡς γνησίως, τοῦτον ἀγαπήσαντα, καὶ ταῖς αὐτοῦ, Πάτερ ἐντολαῖς, ἐπηγρυπνηκότα, καὶ τοῖς υἱοῖς συναριθμῶν, τῆς χάριτος ποιήσας, αἰδίου σὲ δόξης, Ἰωάννη

θεόφρον ἠξίωσεν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ ἀναβάς ἐπὶ κλίμακος, εἶδες ὄντως, τὴν ἀκατανόητον, δόξαν Θεοῦ, καὶ καταυγασθεῖς, νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τῇ θείᾳ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, ὀλόφωτος ἐδείχθης, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, καταλάμπων πολλοὺς ἐν τῷ βίῳ σου.

Θεοτοκίον

Σὺ ἀληθῶς, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ, μόνῃ ἐχρημάτισας, τῷ Ποιητῇ καὶ Δημιουργῷ, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων, αἱμάτων σάρκα δανείσασα, δι' ἧς αἱ τοῦ θανάτου, συνετριβήσαν πύλαι, καὶ ζωὴ τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴνα τι μὲ ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον, Ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι».

Ὅσπερ ἄκακον ἄρνα, γλόη τῆς ἀσκήσεως ἐντεθραμμένον σε, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ἐν αὐλαῖς αἰωνίοις προσήκατο, Ἰωάννη Μάκαρ, καὶ δεξιόις αὐτοῦ προβάτοις, συναριθμῶν Ὅσιε ἔδειξεν.

Τῆς ἡμέρας τὸ βάρος, Πάτερκαί τὸν καύσωνα στερρῶς ἐβάστασας, ἀρετῶν τὸν θεῖον, ἀμπελῶνα καλῶς ἐργασάμενος, ὅθεν τῇ ἐσπέρα, τῆς ἐκ τοῦ βίου ἐκδημίας, τὸν μισθὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ἐντολῶν θεμελίω, Πάτερ ὠκοδόμησας, πύργον ὑψίκομον, δι' οὗ καὶ ἀνέπτῃς, πρὸς αὐτὸ τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ τὸν ὄντως ὄντα, ψυχεραστὴν ἰδὼν ὧς θέμις, ὀλοψύχως αὐτῷ ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα Παρθένε, κέντρῳ παραβάσεως καὶ κατακείμενον, ἐξανάστησόν με, ἡ ζωὴν τὴν ἀθάνατον τέξασα, τὸν Σωτήρα τοῦ κόσμου, καὶ Λυτρωτὴν καὶ βασιλέα, καὶ πρὸς φῶς καθοδήγησον ἄχραντε.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Δακρῶν σου σταλαγμοῖς, παθῶν ἐξήρανας πέλαγος, καὶ πᾶσαν τοῦ νοητοῦ, ἐχθροῦ κατεπόντισας, ἀνίσχυρον δύναμιν, Ἰωάννη Μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμούντός σε.

Ὡς ὄβρυζόν σε χρουσόν, δοκιμασθέντα αἰοίδιμε, ἀσκήσεως τῷ πυρί, Χριστὸς ἐναπέθετο, Βασιλεὺς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἀφθάρτοις Πάτερ, θησαυροῖς τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ὡς κῆπος πανευθαλής, ἐδείχθης ὄντως καὶ εὐκαρπος, δακρῶν τοῖς ὀχετοῖς, καλῶς ἀρδευόμενος, καὶ μυρίπνουν Ὅσιε, τὸν καρπὸν τῷ Κτίστη, Ἰωάννη προσενήνοχας.

Θεοτοκίον

Τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖον ὄντως καὶ πάνσεπτον, ὑμνήσωμεν εὐσεβῶς, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, Θεὸν γὰρ ἐχώρησεν, ὑποδεξαμένη, τὸν ἀχώρητον καὶ ἄληπτον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι

- Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
- Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδέμ ἔνδον.
- Ὁκτωκαίδεκάτῃ Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου καὶ Γότθου.

Στίχοι

- Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,
- Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτον ἠδονῆς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Χαλκηδόνος.

Στίχοι

- Θραύσας βέλη σά, καὶ μεταστάς σου, βίε,
- Ἐξω βελῶν ὑπῆρξε Κοσμᾶς, ὧς λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω,
- Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Τὴν δευτέραν Κυρίου, ἐννοῶν παρουσίαν, ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς, τὸν ὕπνον ἀπεβάλου, Σοφὲ τῆς ἀμελείας, καὶ ἀγρύπνως ἐκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγαθὴν ἐξελέξω μερίδα Πάνσοφε, δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ τε τὰ τούτου, ἐκτελεῖν δικαιώματα, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακρυνθεῖς τοῦ σαρκίου, τῶν δεσμῶν Ἰωάννη, ψυχῆς ἐφρόντισας, Κυρίῳ ἐλευθέρα, τὴ γνώμη ἐκδουλεύων, καὶ κραυγάζων ἐκάστοτε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἡ τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα, ἡμῖν κήσασα, πολλαῖς κυριευθεῖσαν, ἀτόποις ἁμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, εὐλογημένη Ἄγνη, ἵνα σὲ μακαρίζω.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξεκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, Περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡς μηλωτὴν τὸ χάρισμα, εὐφυῶς κληρωσάμενος, Πάτερ, Ἰωάννη, τοῦ κλεινοῦ ποιμένος σου, ἐν τούτῳ διέρρηξας, τῶν ἠδονῶν τὸ πέλαγος, καὶ διασωθεῖς, ἀκαταπόντιστος ὄφθης, Ἀγγέλων συμπολίτης, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, ὑπεράγαθον Κύριον, Πάτερ Ἰωάννη, εὐσεβῶς μιμούμενος, πτηνῶν ἐν ἰσότητι, ἀκτημοσύνην ἤσκησας, καὶ τῶν ἀγαθῶν, τῶν αἰωνίων τὸν πλοῦτον, ἐκτήσω ἀναμέλπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος, τὴ ψυχὴ σου σκηνώσασα, χάρις καθαρὰν σοί, τὴν καρδίαν ἔκτισε, καὶ πνεῦμα ἐκαίνισεν, εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις σου, ὅθεν καὶ βιώσας, καθαρὰ πολιτεία, ἐβόας, Ἰωάννη, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, ὄντως ὑπεδέξω, ἐν γαστρὶ τὸν ἄναρχον, Υἱὸν καὶ αἰδίου, ἐν σοὶ ἄγνη σαρκούμενον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἐν πίστει βοῶντων, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, Καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὄφθη τοῖς ἀνθρώποις

σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Νεώσας τῷ ἀρότρῳ τῶν προσευχῶν, Ἰωάννη ψυχῆς σου τὴν αὐλακα, τῶν ἀρετῶν, ταύτη κατεβάλου τὰ εὐσεβῆ, καὶ ζωηφόρα σπέρματα, ὅθεν ἱαμάτων θεοπρεπῶν, ἐθέρισας τὸν στάχυν, πολύχουν θεοφορε, δι' οὗ ἐκτρέφεις τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας Μακάριε, ὡς ἀληθῶς, πλήρης ηλικίας πνευματικῆς, δικαιοσύνης στέφανον, εἴληφας θεόφρον παρὰ Χριστοῦ, καὶ νῦν ἐπαναπαύη, σκηναῖς φωτεινοτάταις, μετὰ Δικαίων παναοίδιμε.

Ἐπέβης ὡς ἐν ἄρματι ἀρετῶν, τῷ τεθρίπῳ παμμάκαρ αἰθέριος, εἰς οὐρανοῦς, ἄλλος ὡς Κλίας Πάτερ σοφέ, καὶ σὺν Ὁσίοις ὄκησας, σῶμα τὸ πολυάθλον ἐπὶ γῆς, λιπῶν τοῖς σὲ ποθοῦσι, ταμεῖον ἱαμάτων, καὶ τῶν δαιμόνων ἐλατήριον.

Θεοτοκίον

Ῥιφθέντας οὐρανοῦ διαγωγῆς, καὶ πεσόντας ἀθλίως εἰς θάνατον, πάλιν ἡμᾶς, Μήτηρ γενομένη τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀνεκαλέσω Πάναγνε, καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν παλινδρομεῖν, ἠξίωσας πατρίδα, διὸ σε Θεομήτορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ Α' Ὁρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.